

ת"פ (באר שבע) 66357-06-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' ש' ס'

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 66357-06-24 מדינת ישראל נ' ס'(עציר)

לפני כבוד השופט ערן צברי 20 אפריל 2025

המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב

ע"י ב"כ עוה"ד

נגד

ש' ס'

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד אורי בן נתן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום מתוקן, בארבע עבירות של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ושתי עבירות של תקיפה סתם בן זוג בניגוד לסעיף 379 בנסיבות סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ונפגעת העבירה הינם בני זוג לשעבר, גרושים משנת 2020, ולהם ילדה משותפת. הנאשם ונפגעת העבירה גרים בנפרד ובמהלך שנת 2021 גרו יחדיו במסגרת ניסיון לשקם מערכת היחסים ביניהם.

3. בשנת 2021, בבית אמה של נפגעת העבירה, התווכחו השניים לאחר שהנאשם השאיר קנאביס רפואי במקום גלוי לפעוטה. הנאשם החליט להיפרד מנפגעת העבירה, ניגש לחדר השינה ואסף את חפציו. נפגעת העבירה נכנסה לחדר השינה לצורך טיפול בפעוטה שהלכה אחריו, אז צעק עליה והשליך לעברה בגד שפגע בגבה.

4. במשך מספר חודשים בשנת 2023, ביקש הנאשם לחזור למערכת יחסים עם נפגעת העבירה שסירבה. הנאשם חשד ואמר מספר פעמים שהיא מסתירה ומשקרת שהיא נמצאת בקשר עם גבר אחר, וכי היא משקרת לו ומסתירה זאת ממנו, וכי הוא רוצה לראות מי זה שבגללו היא לא חוזרת אליו.

5. בתאריך 27/12/2023, בשעות הצהריים, הנאשם הגיע לבית נפגעת העבירה כדי לפגוש את בתו הפעוטה. בשעות הערב, הנאשם שוחח עם נפגעת העבירה במרפסת, כתוך כדי כך היא התעסקה עם הטלפון הניד שלה. הנאשם חטף את הטלפון מידה, וכאשר לקחה אותו חזרה,

עמוד 1

הכה את כף ידה הימנית בחוזקה באמצעות ידו.

6. בתאריך 14/02/2024 בשעה 22:00, הנאשם שוחח עם נפגעת העבירה ואיים עליה "למה את עושה את זה ק...? תפסיקי לשחק במוח...למה זה? למה? כשתקבלי מכות את תהיי מסכנה, לא תוכלי להגיב...אני יכול לעשות הכל, אבל אני לא עושה, כי אני לא בן אדם כזה, רק כשמביאים אותי לקצה ובודקים אותה ושוברים לי את הלב מאה פעם...לבית הזה אף גבר לא יכנס...אני לא רוצה את הבית מותק, אבל לבית הזה אף גבר לא יכנס...אני אומר לך שהחיים שלך נגמרו ביום ש...את הרסת לי את החיים ועכשיו תתמודדי עם זה...". נפגעת העבירה הזכירה את מכת האגרוף שנתן לה ואז ענה לה "עוד שנייה את תקבלי עוד 100 אגרופים לפני...תביני מה את עושה לעצמך. זה איבוד עשתונות. חבל, אני אומר לך...אם לא תלכי בדרך שלי את תסבלי...את תספרי לי מתי את הולכת עם גברים. את מדברת עם גבר וכמה זמן את מנהלת את מערכת היחסים הזאת. את תשתפי אותי בהכל, תוציאי החוצה...את משקרת, יש איתך גבר...גם עכשיו הוא איתך...".

7. בתאריך 01/03/2024 סמוך לשעה 18:23, הנאשם שלח הודעה קולית לנפגעת העבירה ואמר "נראה לי שהמטרה הבאה שלך זה רק להרוס לי את החיים. אבל אל תדאגי, אני ארצח אותך לפני שתהרסי אותם. תהיי בטוחה. אני ואת נמות ביחד, רק לשם את הולכת".

8. בתאריך 17/05/2024 נפגעת העבירה ובתה התארחו בבית הוריו של הנאשם בשדרות, ולאחר הארוחה נכנסו לישון בחדרן. הנאשם יצא מהבית ושב לאחר כחצי שעה, נכנס לחדרו של אחיו יצחק ומיד לחדר השינה של נפגעת העבירה, אז הטיח בנפגעת העבירה "את הולכת עם אח שלי, את בוגדת בי עם אח שלי", וכן ביקש לבחון את גופה של נפגעת העבירה כדי לדעת האם קיימה יחסי מין זמן קצר קודם לכן. הנאשם התיישב על רצפת החדר וצעק עליה באומרו "אתם בסוף תשגעו אותי, אני לא עומד בזה", כאשר כל העת המתלוננת שוכבת מכווצת במיטתה והפעוטה ישנה לצידה.

9. בשל האירוע הנ"ל החליטה נפגעת העבירה לנתק קשר עם הנאשם וכל התקשורת ביניהם בנוגע לפעוטה התנהלה דרך אמה. חרף החלטתה זו הנאשם נהג ליצור עימה קשר ישיר, אך בשיחות וידאו וזאת בכדי לדעת היכן ועם מי היא נמצאת, וכן טען בפניה כי הוא בטוח שהפעוטה איננו ביתו אלא הבת של אחיו וכי היא בוגדת בו.

10. בתאריך 30/05/2024 הנאשם התקשר אליה שוב, האשים אותה כי היא בוגדת בו וביקש בדיקת אבהות לפעוטה תוך שאמר "אני אגרד לך את הפנים בכביש". באותו היום, שלח אליה מסרון ואיים עליה באומרו "אני לא אמרתי לך אף פעם שאני ירצח אותך אני פשוט הייתי אומר לו והוא היה מעביר לך ואני ראיתי את זה אבל לגרד לך את הפנים בכביש

ולחתוך לך את הפנים זה אמרתי רק ליצחק ואבא שלי".

11. בין הצדדים לא היו הסכמות עונשיות.

הראיות שהוגשו מטעם הצדדים לעונש

12. המאשימה הגישה תצהיר של הנפגעת העבירה וב"כ הנאשם הגיש אבחנה פסיכיאטרית של הנאשם (נ/1), מסמך של מרכז חוסן (נ/2), מכתב ערוך ע"י פסיכיאטר (נ/3), דיסק שיחות בין הנאשם לנפגעת העבירה (נ/4).

עיקר טיעוני הצדדים

13. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו שהינם שמירה על שלווה נפשה של נפגעת העבירה, בטחונה האישי ושלמות גופה; הנאשם תקף את נפגעת העבירה פעמיים ובחר בדרך של איומים והפחדות; גילה אובססיביות כלפי נפגעת העבירה; גרם לה לנזקים נפשיים, ובנוסף קיים פוטנציאל פגיעה נוסף; ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 14-26 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לענישה הנוהגת. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הנאשם הודה ולקח אחריות. לחובתו שש הרשעות קודמות וכן מאסר מותנה חב הפעלה, לכן ביקשה לקבוע את עונשו החלקי האמצעי של המתחם, ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר לכל עונש שיוטל לצד עונשים נלווים.

14. ב"כ הנאשם בטיעונו הפנה כי התביעה טענה שבשנת 2024 איים על נפגעת העבירה 4 פעמים ומפרטים את איומיו, לשם כך הוגש דיסק הקלטות כדי שבית המשפט יתרשם כיצד נאמר ולא -רק מהמילה הכתובה וניתן לראות כי נפגעת העבירה מתריסה; נכון שמדובר באמירות קשות אך הנשם סבל ממחשבות שווא שנבעו ממצבו הנפשי הקשה; אין מדובר ברף חומרה גבוהה; עבירת התקיפה היא השלכת בגדים ועצם זה שהכה אותה בידה הימנית כך שמדובר בתקיפה ברמה הנמוכה ביותר; לכן ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם שהינה 9.5 חודשי מעצר כולל הפעלת המאסר המותנה;

ביחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה התייחס לעברו הפלילי שמעיד כי עד לשנת 2019 ביצע עבירות פליליות מאחר והיה בחברת חברה שולית, ובשנת 2019 פרש מהחיים העבריינים; לנאשם הייתה בעיית סמים כאשר הרקע הוא פוסט טראומה ואף היה במרכז חוסן, אך התחיל את הטיפול כחודש לפני אירועי אוקטובר 2023; פוסט הטראומה ממנו סובל התחיל בשנת 2018 עקב קסאם שנפל בסמוך לביתו ואירועי 07/10 מצבו החמיר; מדובר בנאשם שהתמתן עם השנים ואין לו כל הסתבכויות עם החוק; הודה ונטל אחריות עוד משלב החקירה; מטופל תרופתית; נקי מסמים כבר 9 חודשים; הוא נמצא בשל לטיפול אך עקב האגף בו שוהה לא ניתן לשלבו בטיפול אך השתתף במספר קבוצות. הפנה לע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל (נב 4.1.2016) שם נקבע

כי מצב נפשי מצדיק התחשבות בקביעת המתחם, ובמיקום בגדרי המתחם.

15. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר שהוא מצטער על התקופה וזו הייתה תקופה גרועה; עד 07/10 היה מטופל והכל היה בסדר אך אחרי המלחמה הפסיק את הטיפול; הייתה תקופה טובה ואפילו הייתה מגיעה לחגים; בפועל מבין שהפחתת התרופות פגעה בו ודרדרה את התנהגותו; מתכוון ללכת לגמילה ולקהילה ולהתחיל בחיים חדשים; שילם מחירים על עזיבת העולם העברייני, ניסה לשקם את הבית שלו, אך נכשל בכך.

16. אביו של הנאשם, מר א' ס', העיד מטעם הנאשם לעונש, טען כי הנאשם סבל מפוסט טראומה עקב נפילת טיל קסאם בחצר ביתם בשנת 2018 במהלך מבצע שומר חומות, וכי ביום פריצת המלחמה חדרו מחבלים לחצר ביתם, והם היו ספונים בממ"ד למשך כ 30 שעות, שמעו את השכן שלהם נרצח והמתינו להגעת כוחות הביטחון לחלצם. הנאשם התנתק מעולם הפשע; היה בקשר עם שירות המבחן והשתקם ואז פרצה אצלו פוסט טראומה. ביחס לנכדתו אומר כי בשל ההליך הפלילי האפשרות להיפגש עימה נמנעת מהם.

17. נפגעת העבירה בתצהירה (2/ת) שיתפה כי החליטה להתגרש מאחר שהנאשם היה מעורב בפשיעה ובחברה לא טובה; ילדתם המשותפת נולדה עת ריצה מאסר בגין סחר ואחזקת נשק; הבינה שהנאשם לא יכול לספק את מה שהיא צריכה ולכן ניסתה להפסיק את הקשר הזוגי; לאחר שנים של אלימות מילולית ופיזית, הבינה כי היא וביתה נמצאות בסכנה, ועל כן הגישה תלונה נגדו; המחשבה שהנאשם ישוחרר מטילה בה פחדים וחששות מאחר שאיים עליה ברצח ולא חסך בתיאורים כיצד ואיך יעשה זאת; גם בתה הקטנה הייתה חשופה לאלימות ומטופלת רגשית; הנאשם זכאי לשיחת טלפון שבועית עם בתם בליווי ופיקוח, וגם שם ניסה להניע אותה להסכים לחזור לטיפול ואף מטיח בה האשמות שהיא עובדת עם המשטרה. לסיום ביקשה למצות את הדין עם הנאשם ולהטיל עליו מאסר ברף הגבוה ביותר.

קביעת מתחם העונש ההולם

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

19. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם שלווה נפשית של נפגעת העבירה ובטחונה הפיזי והנפשי, כמו גם שלמות גופה וכבודה. הנאשם בחר לאיים עליה בפגיעה, תוך שהטיל עליה אלימה, ולא הפסיק להטיח בה טענות לעניין קיום קשר זוגי עם אחר.

20. אמנם הנאשם ונפגעת העבירה אינם בני זוג בהווה, אך יש ביניהם קשר משפחתי שלא ניתן לנתק עקב בתם המשותפת. הקשר הזה הוא קשר שיש צורך בו להעדיף במובהק יחס מכבד, מרחב מוגן ובטוח.

21. בעבירות מסוג זה, יש להעביר מסר חד משמעי - לנפגעי העבירה ולתוקפים - כי אלה הראשונים יזכו להגנה וגיבוי מצד בתי המשפט ומערכות אכיפת החוק, ואלה האחרונים לאכיפה המלווה בענישה מחמירה תוך דחיית נסיבות אישיות ומיני הסברים לפשר ההתנהגות (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 11.10.2007)).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

22. האירוע לא מתוכנן אך אין בכך כל רלבנטיות נוכח הימשכות ההתנהגות וההקשר שלה. הנאשם אובססיבי כלפיה אף לאחר שנפרדו, מעז לאסור עליה להיות בקשר עם אחרים, ומטיח בה האשמות שעה שהדבר איננו חלק ממהות הקשר שביניהם.

23. הנזק שנגרם בהיבט הפיזי אינו משמעותי. התקיפה עצמה הייתה באמצעות השלכת בגד, ובפעם האחרת בהכאתה על ידה בחוזקה. **אלא שזה לא המבחן העיקרי.** השלכות האירועים על נפגעת העבירה ועל ביתה ניכרות בהתאם לדבריה עד היום. הבת נכחה באירוע בבית הוריו והייתה עדה היטב למתרחש. האירועים כללו כניסה למרחב האישי שלה - בהיבט הרעיוני, שכן הוא ביקש לעקוב אחריה, לדעת עם מי היא מדברת או נפגשת, במקרה אחד אף ביקש לערוך בדיקה פיזית כדי לדעת עם קיימה יחסי מין זמן קצר קודם לכן, והעיקר - הוא המשיך בהתנהגותו הרכושנית אף לאחר שהיחסים ביניהם הסתיימו.

24. השלכות המעשים לא נשארו בגדר נפגעת העבירה והנאשם אלא פגעו גם ביחסים שבין נפגעת העבירה והוריו, וכיום הם לא יכולים לראות את נכדתם. בטיעונים בפני הפנה האב את הדברים כלפי נפגעת העבירה, אך האמת היא שהדברים נבעו ישירות מהתנהגות הנאשם, והם כולם רובצים לפתחו.

25. לכל אלה יש להוסיף את פוטנציאל הנזק אשר בנקל יכל להגיע למחוזות אלימות ויישום האיומים - כולם או חלקם, על נפגעת העבירה. המרחק שבין איום למימוש, הינו לעיתים כפסע בלבד. לפיכך פוטנציאל הנזק חמור וכולל אפשרות לפגיעה חמורה בגוף.

26. גם לאחר שמיעת ההקלטות, לא התרשמתי כי מדובר ב"משיכה" בלשון של נפגעת העבירה, אלא שהנאשם עשה מאמץ עילאי להמשיך לשלוט בה, בתנועות של אחרים שיכנסו לבית, תוך שהוא מטיל עליה אחריות ביחס למצבו הנפשי, טוען כי היא הרסה לו ולמשפחתו את החיים, היה ניכר כי הוא מבקש באיומים להפחידה ולהביא אותה לתובנה שאם "לא תלך בדרך שלו היא תסבול" וכיוצ"ב.

27. אם היה משהו עקבי בשיחות זה האיומים ששיגר הנאשם, אשר כללו איומים באגרופים, להרוג אותה, לא תהיה עם אף אחד, תשלם לו וכיוצ"ב.

מדיניות הענישה הנוהגת

28. מטבע הדברים, מנעד העבירות בתחום זה רחב, הן בשל אופי התקיפה, הימשכותה, התוצאות שלה, עבירות אחרות נעברו ויוצ"ב. קשה לבחון מקרה מדויק ממנו ניתן לגזור גזירה שווה, והדברים שצריכים להילקח בחשבון מבחינת הדמיון הן קיומה של מידת האכזריות בתקיפה, אופי, משך, מלל שנאמר תוך כדי, כיצד הסתיימה, ובבחינה בדיעבד כיצד ואם התא המשפחתי המשיך להתקיים.

29. ברע"פ 8926/21 מאיר דוקרקר נ' מדינת ישראל (נבו 29.12.2021) נדון עניינו של נאשם שהכה את בת זוגו באגרופים, בעיטות וסטירות ואיים עליה במספר הזדמנויות. מתחם העונש בערכאה מטה הועמד על מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר, ולאור נטילת האחריות והיותו במעצר במשך תקופה ארוכה, הועמד עונשו על חודשיים וחצי מאסר ועונשים נלווים. ערעור לביהמ"ש המחוזי התקבל ועונשו הועמד על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, תוך שנקבע כי היה מקום לקבוע מתחם המתחיל מ- 12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור נדחתה.

30. ברע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 13.1.2016) נדון עניינו של נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע בכך שדחף אותה והפילה על הארץ, אז בעט בה. מתחם העונש הועמד כנע בין מאסר מותנה לשנת מאסר, עונשו הועמד על חמישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור נדחו.

31. ברע"פ 1805/11 שמיל שמחייב נ' מדינת ישראל (נבו 7.3.2011) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע

בכך שהיכה במכת אגרוף בעינה של נפגעת העבירה לאחר שאביה לא הסכים לתת לו כסף להימורים. עונשו הועמד על 7 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכן בקשת רשות ערעור תוך שבית המשפט העליון חזר שוב על הצורך בהרתעת נאשמים בעבירות אלימות בתוך המשפחה.

32. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 65134-11-21 מדינת ישראל נ' אדהם אלהוזייל (נבו 14.4.2022) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע במספר אירועי אלימות כלפי בת זוגו, חנק והיכה ברגליה באירוע שני וכן באותו יום היכה אותה במכות נוספות, וגרם לה לשטף דם בזרועה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ערך שינוי משמעותי באורחות חייו ועבר תהליך שיקומי משמעותי, ולכן המליץ להטיל עונש רך של מאסר מותנה, של"צ ומבחן. בית משפט קמא קבע מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר ועונשו הועמד על מאסר מותנה והתחייבות בשל שיקולי שיקום. ערעור המדינה התקבל וזאת מאחר שערכאת הערעור קבעה כי ש לתת בכורה לשיקולי הלימה והרתעה ולכן המתחם היה צריך להתחיל במאסר בפועל ממושך. בשל שיקולי שיקום

הושתו על הנאשם 9

חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת בשים לב לכך שעבודות שירות הינן בעלות פן שיקומי, ובנוסף הועמד תחת צו מבחן.

33. בת"פ (שלום ראשון לציון) 33499-12-19 מדינת ישראל נ' שלומי בן דוד אוחיון (נבו) 6.12.2021 - מדובר במספר אירועי אלימות ואיומים וביניהם קללות ויריקות באירוע אחד ואף קירוב מצית לעברה, איומים, משיכה בשערות, הטחה בקיר, משיכה בשערות ברחוב, איומים ויריקות נוספות, במסגרתן נגרמו לה שריטה מעל מרפקה. מתחם העונש נקבע כנע בין 8-18 ועונשו של הנאשם הועמד על 11 עונשים וזאת מאחר שהיה מדובר בנאשם בעל עבר מכביד שכלל עבירות אלימות לרבות במשפחה וריצה בעבר מאסרים. מכאן ברור שמדובר באירועים חמורים בהרבה מזה שבפני גם מבחינת נסיבות המעשה וגם מנסיבות העושה.

34. ההגנה הפנתה לפסקי שונים וביניהם פסקי הדין הבאים :

א. ברע"פ 5608/23 יעקב דדון נ' מדינת ישראל (נבו) 27.7.2023) הורשע הנאשם בשני מעשה איומים כנגד גרושתו כי יגמור אותה ויפיץ שמועה על מי שיצא איתה כי הוא פדופיל. מתחם העונש נקבע כנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל-12/15 חודשי מאסר בפועל ביחס לכל אירוע, ועונשו הועמד על 9 חודשי מאסר בפועל לאור עבר פלילי שכלל ארבע הרשעות והתרשמות כי הוא לא לוקח אחריות מלאה על מעשיו. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. יש לציין כי האיומים שם קלים מהאירועים בפני.

ב. ברע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 20.1.2015) הורשע נאשם בגין מספר אירועי איומים ותקיפה של אשתו כי נפגע בתינוק בבטנה, בעט בה בבטנה, משך בשערות ראשה ואף גרם לה לדימום מאפה. מתחם העונש נקבע כנע בין 6-15 חודשי מאסר ועונשו הועמד על שבעה חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שצוין כי העונש מקל עם הנאשם. גם בקשת רשות ערעור נדחתה תוך שהוער כי הנסיבות האישיות נלקחו בחשבון ונשקלו לזכות הנאשם ואין מקום ללכת לקראתו מעבר לכך.

ג. בת"פ (שלום רמ') 29527-05-24 מדינת ישראל נ' שמעון ברנס (נבו) 7.1.2025) הנאשם הורשע בעבירה של איומים שישב עליה בבית הסוהר, מחכה לה ליד הבית, ילמד אותה לא לשקר, מטורף עליה ויקח אותה או בכח או במח, וכן בהטרדה באמצעות מתקם בזק בכל שהתקשר אל גרושתו מספר רב ביותר של מאות פעמים. כמו כן באישום נוסף של איומים שיש לו מודיעין ויודעת לאן היא הולכת ועם מי. מתחם העונש נקבע כנע בין 9-20 חודשי מאסר, ועונשו הועמד בחלקו התחתון של המתחם לאור לקיחת האחריות והעדר עבר פלילי. **ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג מחוזי מרכז-לוד) 59307-01-25** תוך שנקבע כי מצבו הרפואי של הנאשם לא מצדיק חריגה ממתחם העונש וכי אלמלא היותו נעדר עבר פלילי ובנוסף בעל מצב רפואי מורכב היה מקום להשית עליו מאסר ארוך מזה שהוטל עליו.

ד. בת"פ (שלום חי') 60921-09-24 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו) 6.1.2025) נדון הנאשם בשל מספר עמוד 7

מעשה איומים כי יהרוג/ישרוף את נפגעת העבירה ואף דחף אותה, כאשר חלק האירועים היו כשהוא בגילופין, נקבע מתחם עונשי הנע בין 8-20 חודשי מאסר, ועונשו הועמד על 10 חודשים.

35. אם כן גם הפסיקה שהוצעה על ידי ההגנה, מבכרת ענישה משמעותית אף ביחס לנאשמים נעדרי עבר, ואף בהתייחס למעשים או איומים פחות חמורים מהמקרה שבפני.

36. כפי שטען ב"כ הנאשם, למצב נפשי ישנה השפעה על קביעת מתחם העונש. הדבר מעוגן בסעיף 40ט לחוק העונשין וכן בפסקי דין שונים וביניהם ע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 4.1.2016). יחד עם זאת, וכפי שנקבע בע"פ 2406/09 שלמה אלבו נ' מדינת ישראל (נבו 15.9.2010) מידת ההתחשבות במצב הנפשי, הינה יחסית ונתונה לשיקול דעת -

"כבר נקבע בפסיקתנו, כי השאלה מהו המשקל שיש ליתן למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה לצורך הקלה בעונש היא שאלה "כמותית", אשר יש לבחון בגדרה כל מקרה לגופו, על-פי נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה ועל-פי נסיבותיו האישיות של הנאשם. במכלול הנסיבות הקשורות למבצע העבירה, יש לבחון את סוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה הוגבלה בעטיה יכולתו להבין את אשר הוא עושה או להימנע מעשיית המעשה (ראו, למשל: ע"פ 10416/07 דולינסקי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 7.12.2009))."

37. מהמסמכים שהוגשו עולה כי הנאשם מאובחן בפוסט טראומה (2022) בדרגת חומרה בינונית ומעלה המאופיינת במצוקה נפשית רבה. הומלץ לו לקחת קנאביס וכן להגיע למעקב נפשי ורפואי. מסיכום מידע של חוסן מחודש 9/24, עלה כי החל טיפול בחודש ספטמבר 2023, וכי לאחר אירועי אוקטובר 2023 מצבו החמיר, מצב שהביא להחמרה נוספת סמוך לחודש ספטמבר 2024. הנאשם בדבריו דיווח על הפחתת שימוש בקנאביס הרפואי ללא התייעצות רפואית/פסיכיאטרית, ואף בניגוד לאמור במסמכים הרפואיים, וכי מצבו הידרדר בשל כך.

38. לכן יש לומר כי יש לתת משקל נמוך למצבו הנפשי של הנאשם בשלב קביעת המתחם, נוכח סוג ההתמודדות הנפשית אשר נוגעת לפוסט טראומה ולא למחלת נפש הקשורה קשר ישיר לדרך התמודדותו, נוכח עוצמתה של ההתמודדות שהייתה בשונות משמעותית לאורך כל התקופה, וכי חלק ממנה נובע מצריכת קנאביס שאיננה מותאמת וחורגת מכל ההתוויה שקיבל (ואף הומלץ על עליה במינון). מצבו של הנאשם לא היה חמור עד כדי צורך לקבוע מתחם עונשי רך יותר (זאת בשונה מהשפעת המצב הנפשי על מיקום עונשו של הנאשם במתחם).

39. יש לזכור כי - **"הענישה הנוהגת היא שיקול אחד מבין שיקולי הענישה בקביעת מתחם העונש ההולם, שקביעתו משמיעה קביעה ערכית (כעולה מהוראת סעיף 40ג לחוק)"** (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 9.10.2016), ע"פ 3698/20 עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל (נבו 3.11.2020), רע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ' מדינת ישראל (נבו 10.1.2021).

40. **לאור כל האמור, אני קובע כי בנסיבות האמורות בתיק זה, הכוללות אירועי תקיפה,**

ובעיקר איומים קשים, מתחם הענישה הינו 9 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

41. הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה וחסך זמן שיפוטי, ובעיקר את העדת נפגעת העבירה.
42. לנאשם שש הרשעות קודמות בעבירות של מכירת משקה משכר לקטין, עבירות סמים בגין ריצה מאסר ממושך, החזקת סכין ועבירות כנגד עובדי ציבור, עבירות בנשק בגין ריצה מאסר ממושך, ושיבוש מהלכי משפט.
43. את העבירות ביצע הנאשם שעה שתלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי חב הפעלה בן ארבעה חודשים, שלא יעבור על עבירת אלימות, אשר הוארך בתאריך 12/06/2022.
44. מדובר בנאשם המתמודד עם פוסט טראומה כבר משנת 2018 כאשר קסאם נפל סמוך לביתו. ההליכים הקודמים אפשרו לו לעבד חלק מהטראומה ולהירתם להליך שיקומי. יחד עם זאת, הטיפול נגע אולי לחלקים אחרים מעברו, אך לא היה בהם כדי לתת לנפגעת העבירה מרחב בטוח בהתנהלות הנאשם במערכת היחסים ולאחריה.
45. במידה לא מסוימת, הנאשם הביא עצמו למצב של חוסר איזון בעצם אי ההקפדה על ההתוויה הרפואית שקיבל, וכך במקביל, התנהגותו הפכה יותר מסוכנת לנפגעת העבירה ולסביבתו.
46. עמדת נפגעת העבירה מצדיקה הטלת עונש מרתיע על הנאשם, שיהא בו לחדד את הגבול שבין הקשר ההכרחי שבין השניים סביב ביתם המשותפת, לבין הנפרדות שצריכה להתעצב ולהתחדד כך שהנאשם יבין שהיא זכאית להיות בקשרים עם אחרים וכי אין לו כל דריסת רגל במרחב שהיה זוגי ביניהם.
47. שילוב כל אלה, כאשר מחד העבר הפלילי של הנאשם, המאסר המותנה חב ההפעלה, והצורך בהטלת עונש מרתיע בעבירות אלימות במשפחה, ומאידך מתן ביטוי למצבו הנפשי הרעוע של הנאשם, מצדיקים הטלה בחלקו האמצעי של המתחם.

סוף דבר

48. לאור כל האמור אני גוזר את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים :

א. 13 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה לפי רישומי שב"ס.

ב. אני מורה כי המאסר המותנה בתיק ת"פ 43963-04-19 יופעל כאשר שלושה חודשים יהיו במצטבר למאסר בתיק זה והיתרה בחופף.

סה"כ ירצה הנאשם בתיק זה 16 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם כל עבירת אלימות או איומים כנגד בן משפחה כמשמעו בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של ארבעה חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם כל עבירת אלימות או איומים מסוג עוון, וכן עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.

ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 7,500 ₪ לנפגעת העבירה, ע"ת מספר 1.

הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01/06/2025 ויועבר לנפגעת העבירה בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 30 יום. **המזכירות תעקוב.**

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כב' ניסן תשפ"ה, 20 אפריל 2025, בנוכחות הצדדים.

